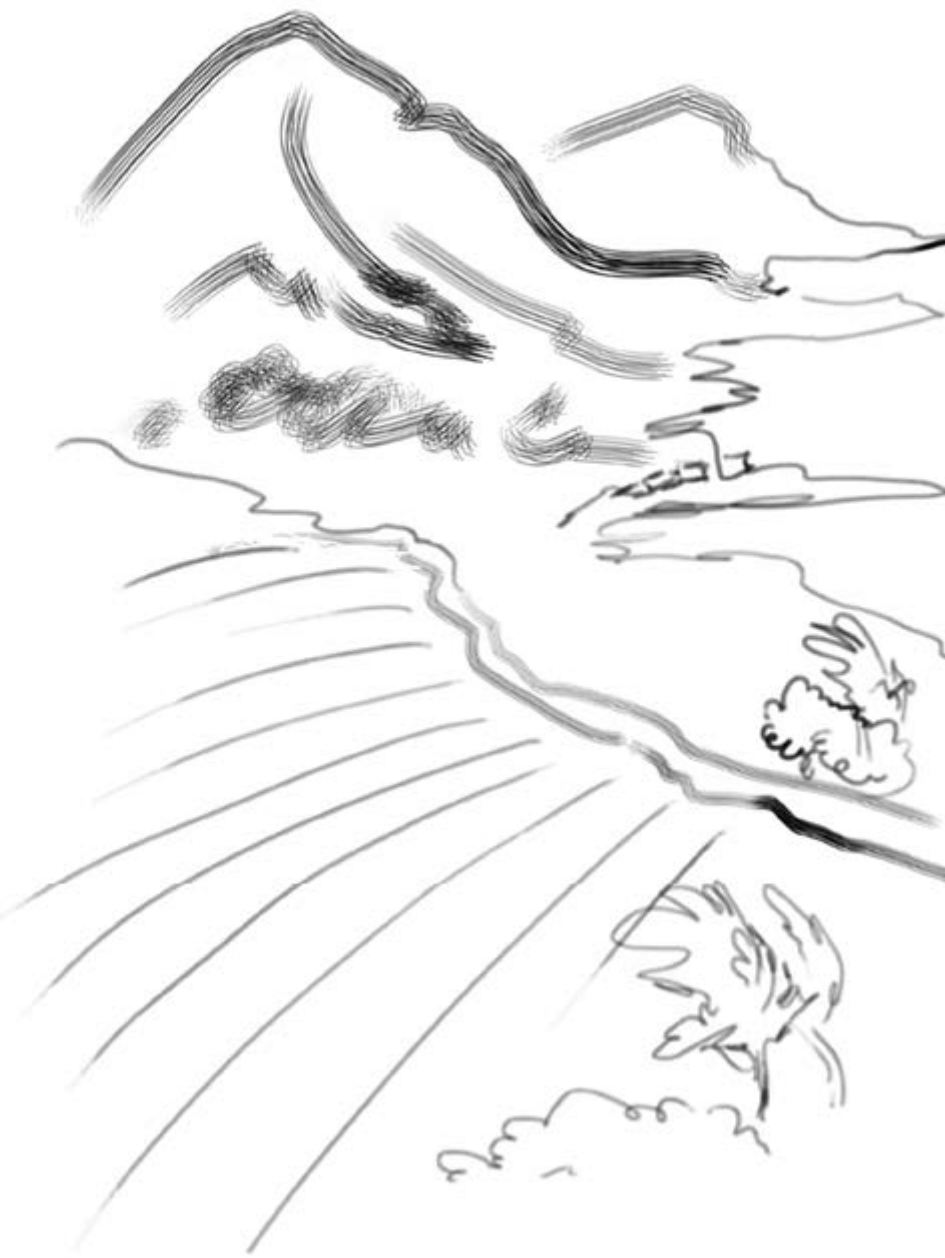

...Коли в мене запитують, що забрав
би з будинку, який палає, відповідаю —
вогонь.

ЖАН КОКТО

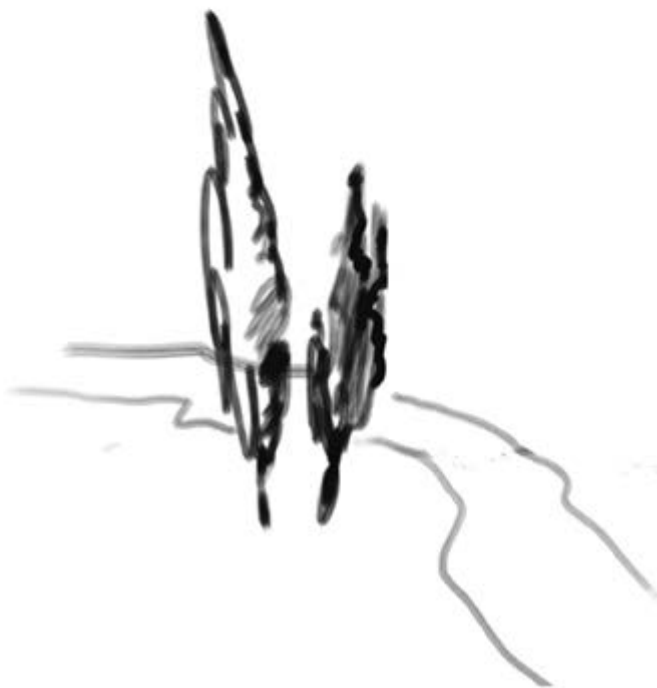
— ...Я хочу віднайти нові шляхи. Якщо не знайду, ти допоможеш мені.

— ...Знайомі мені шляхи вже застаріли, відомі вони й іншим. Ти ліпше сам попрацюй і відшукай цілком нові, яких ніхто не знає.

— Думатиму та неодмінно знайду.

— Думай, друже. Це твій обов'язок — думати й відкривати нові шляхи.

ДЖАФАР ДЖАВВАРЛИ

Хіба це не щастя — володіти сенсом серед торжества безглуздя?!

Здаватися тим, хто є тут, але залишатися там. Або жити там, але щоб здавалося, ніби...

Ну, ти розумієш мене.

Але ж до чого тут я? У чім провина моя?

Ну скажи, в чому я винна?

Адже, на відміну від тебе, я не можу злетіти, ні, радше поринути, куди поринаєш ти. Розумієш?..

Я просто не вмію цього. І боюся.

АФАГ МАСУД

Він

Ти ніде не побуваєш по-справжньому,
поки не повернешся додому.

ТЕРРІ ПРАТЧЕТТ

...Що не день він бере в руку перо
та пише їй. Бартльбум не знає ні її імені,
ані адреси, та він твердо впевнений, що
мусить розповісти їй про своє життя.

Адже кому, якщо не їй?

Він вірить, що коли її зустріне,
з тремкою радістю покладе їй на лоно
скриньку з червоного дерева, до країв
наповнену листами, та мовить:

— Я чекав на тебе.

АЛЕССАНДРО БАРИККО

Явиріс у будиночку під зеленим дахом на Абшероні. Півострів на західному узбережжі Каспію вкритий жовтою ковдрою солоних пісків. Тут море спокійне та смиренне, мов дервіш, а виноградні грона вишукані, мов арабські літери. Ми приїздили сюди електропотягом. Червнева спека, станція Інжирна, бабуся з двома солом'яними кошиками. В одному — наші з братом речі, в другому — овечий сир, солоний молочний сир шор і слоїк катика.

До дачі триста вісімдесят два кроки типовою абшеронською пустелею з зеленими колючками. Навмисне вимірювали з братом. Ми поспішали, поки молочне не скисло. Бабуся Сола, міцна жінка з короткою стрижкою і шкірою барви пересушеної кураги, нас випереджала: «Фініки, до щастя залишилося триста два кроки. Не спіть!». Щастям для нас був і залишається дім. Дім, де завжди хороше.

Сола зі словом «бісмільях» відмикала важкі дерев'яні двері дачі та заходила перша, нашіптуючи молитву. Словами зі священної книги очищувала дім від джинів. «Їх потрібно добрим словом